

Jo{ uvek na ulicama, `ene, u ti{ini, u crnom, u mar{u za `ivot...

Da, jo{ uvek smo na ulicama, svojim telima, svojom crninom, svojim }utanjem. Jo{ jedan put za sve `rtve nasilja, rata, nacionalizma, militarizma. Jo{ jedan put na{a crnina i na{e }utanje `ele da nadvladaju tresak bombi, ne zato da bi ih prikrile, ve} da bi ih zaustavile. Jer na{a crnina i na{e }utanje nisu izraz rezignacije ve} protesta i dubokog razmi{ljanja. Na{i pogledi su stalno "budni", ne promi-u nam pogledi ljudi koji prolaze, ho}emo da znaju da smo tu. Svaki let i svaka bomba NATO-a, svaki/a Albanac/ Albanka deportovan/a ili zato-en/a, svaka ranjena, osaka}ena, ubijena osoba, svaka ku}a, {kola, bolnica, svaka uni{tena fabrika, svaka zaga|ena reka... obele`avaju / zna-e smrt / ubijanje na{e ~ove-nosti. Mi se ne mirimo, mi se bunimo.

U ovom ratu ili agresiji NATO; jednako kao i za vreme Zalivskog rata, dodu{e na jedan druga~iji na-in, opet smo na ulicama, upadamo u parlamente, u-estvujemo na manifestacijama, organizu-

jemo gra|ansku neposlu{nost, dezertiranje ili bolje re-eno, kada na{i vojnici u-estvuju kao dobrovoljci, upu}ujemo im pozive da ne u-estvuju u ratnim operacijama. Podsti~emo i u-estvujemo u kampanjama za prigovor savesti na vojne tro{kove. Isto kao i za vreme Zalivskog rata, kr{ile smo embargo i podr`avale `ene i ira~ko stanovni{tvo, sada u-estvujemo aktivno u projektima solidarnosti ne samo sa albanskim izbeglicama nego i srpskim, romskim, izbeglicama svih nacionalnosti koje be`e ili su deportovane sa Kosova.

Kao {to nam je napisala na{a prijateljica iz Pri{tine, sada, danas i sama izbeglica, ljudi be`e zbog NATO bombi, zbog srpske vojske, zbog paravojnih formacija, ali i zbog vojske OVK/U^K. Isto kao {to smo i za vreme Zalivskog rata bile na ulicama i zato {to na{e palestinske prijateljice nisu mogle da iza|u na ulice zbog izraelske armije, danas smo na ulicama i zbog na{ih prijateljica iz Srbije i sa Kosova: na ulicama smo i zato {to ne `elimo da

